

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er, bortset fra mindre redaktionelle ændringer, stort set identisk med det filmlovsforslag (L 30), der blev fremsat for Folketinget i folketings-samlingen 1987-88 den 7. oktober 1987, og som var til 1. behandling den 27. oktober 1987 (se Folketingstidende 1987-88, sp. 718-733). Dette lovforslag var i øvrigt en genfremsættelse af lovforslag nr. 239 af 13. maj 1987.

Inden lovforslag nr. L 30 bortfaldt på grund af udskrivelsen af Folketingsvalg havde Folketingets kulturudvalg den 7. april 1988 afgivet betænkning over lovforslaget (se Folketingstidende 1987-88, B, sp. 675).

Den gældende lov om film (lov nr. 306 af 9. juni 1982) blev vedtaget af Folketinget den 1. juni 1982 og trådte i kraft den 1. august 1982 (se Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 4024-4053, sp. 8549-8574 og sp. 8739-8740).

Baggrunden for lovgivningen var den krise for dansk filmproduktion, som udvalget vedrørende revision af loven om film og biografier, der var blevet nedsat af kulturministeren i 1979, havde redegjort for i betænkning nr. 943 af 1982.

Med vedtagelsen af loven fulgte en bevillingsforøgelse med det primære formål at øge den danske filmproduktion og dermed sikre opretholdelsen af et produktionsapparat.

Ved lov om ændring af lov om film (lov nr. 243 af 8. juni 1983), der blev vedtaget af Folketinget den 26. maj 1983 og trådte i kraft den 15. juni 1983 (se Folketingstidende 1982-83, 2. samling, sp. 10185-10212, sp. 11617-11620 og sp. 11882), ændredes §§ 5, 6, 13, 14 og 19 i lov om film af 1982. Disse bestemmelser vedrører dels ansættelse af filmkonsulenter og programredaktører dels ansættelse af direktører for institutionerne.

Loven blev med de af ændringsloven følgende ændringer optrykt som bekendtgørelse nr. 997 af 19. december 1986 (vedlagt som bilag nr. 3).

I 1982-lovens § 34 er indsat en revisionsbestemmelse, hvorefter forslag til revision af loven skulle fremsættes for Folketinget senest i Folketingsåret 1986-87.

Med henblik på denne revision af loven indhente Ministeriet for Kulturelle Anliggender i foråret 1986 udtalelser fra de berørte institutioner, Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske Filmmuseum, om de erfaringer, der var indhøstet under den gældende lovgivning, og om de forslag og synspunkter, som disse måtte give anledning til.

I institutionernes svar udtrykkes en overvejende tilfredshed med den gældende lovgivning for så vidt angår de organisatoriske forhold. Dog udtrykker både Filminstituttet og Filmcentralen deres skepsis overfor organiseringen af børnefilmstøtten og anbefaler samstemmende en opløsning af Børnefilmrådet. Derudover udtrykkes generelt et ønske om øgede bevillinger til filmområdet med henblik på at muliggøre en højere grad af opfyldelse af filmlovens mål. Endelig foreslår institutionerne forskellige detailændringer af lovgivningen.

I juni 1986 afgav Rigsrevisionen en beretning til statsrevisorerne om statsstøtten til spillefilmproduktion for perioden 1979-83. På baggrund af undersøgelsen påpeger Rigsrevisionen, at det i lovgivningen forudsatte produktionsmål på 15-20 film årligt ikke er nået i perioden, hvilket kædes sammen med iagttagelsen af en særdeles kraftig omkostningsudvikling for spillefilmproduktion i perioden.

Den statslige støtte pr. solgt biografbillet opgøres af Rigsrevisionen til at have varieret fra 0 kr. til 939 kr. for periodens i alt 46 spillefilm.

På denne baggrund fandt ministeriet det hensigtsmæssigt at få foretaget en uafhængig undersøgelse af den offentlige filmstøtteordning, hvad angik støtten til såvel spillefilm som kortfilm. Man indgik derfor i september 1986 med bistand fra Administrationsdepartementet, og efter at den fornødne bevilling hertil var tilvejebragt, jf. aktstykke nr. 337 af 16. september 1986, kontrakt med konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S om gennemførelse af en sådan undersøgelse. Opgaven lød på en undersøgelse af hensigtsmæssigheden af de gældende støtteordninger på filmområdet, idet undersøgelsen skulle vedrøre såvel den statslige (økonomiske) indsats på filmområdet og dennes betydning for filmbranchen som de organisatoriske